

det også er min vurdering, at det vil være ufarbart at bruge den metode, som hr. Søren Pind foreslår.

Kl. 15.10

Jeg anerkender så, at det menneskesyn, som begge disse to ekstreme synspunkter hviler på, er et positivt og godt menneskesyn, hvor man gerne vil det bedste for sine medmennesker. Jeg vil bare sige, at der desværre ingen nemme løsninger er i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Karen Hækkerup et afsluttende spørgsmål? Værsgo.

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil blot sige, at det jo er meget tydeligt, at der er de to modpoler. Der er den ene modpol, som hedder interneringslejligheder eller fængsler, hvor vi burer folk inde uden dom, og så er der den anden modpol, som oppositionen i Danmark ønsker, nemlig at oprette sundhedsrum, som skulle være heller, hvor narkomanerne kunne indtage deres stof med henblik på at få overskud til at gå i behandling.

Regeringen har så valgt at sige: Det ene er ekstremt, og det andet er også ekstremt, så vi fortsætter bare den linje, som vi har kørt, og som man har kørt i Danmark de sidste 30 år, og som vi jo alle sammen ved desværre ikke har virket.

Jeg er ked af, at det var det, som vi fik ud af de her spørgsmål i dag. Men jeg er dog glad for og tryk ved, at jeg både fra justitsministeren og nu også fra sundheds- og indenrigsministeren har fået bekræftet, at man dog trods alt ikke vil opføre interneringslejligheder for narkomaner. Så langt så godt.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der er to modpoler. Og derfor er det jo også ret fornuftigt, da fru Karen Hækkerup jo selv i et tidligere spørgsmål efterlyste kompromiser, at kompromiset mellem to modpoler repræsenterer regeringens politik.

Det handler ikke om bare at fortsætte, nej, det handler om en skærpet indsats. Det er sådan set baggrunden for regeringens oplæg »Kampen mod narko«, hvor vi i øvrigt har haft den glæde, at man meget bredt i Folketinget har bakket op, også da man skulle finde de økonomiske ressourcer til den handleplan. Og jeg vil bestemt ikke være den, der er ked af det, hvis vi også i forbindelse med de satspuljeforhandlinger, der

skal i gang i efteråret, på ny kan give hele det her politikområde et serviceeftersyn.

Jeg er dybt, dybt, dybt uenig. Hvis man sammenligner vores situation, så har vi fuldstændig lige så meget kontrol over det her, som man har i en række sammenlignelige lande. Det er stadig væk sådan, kan man sige lidt firkantet, at der er flere, der ikke er narkomaner, end der er narkomaner; tilgangen er meget beskeden. Det er sådan set ikke et område, hvor man bare kan sige, at der ikke er nogen succes.

Men det er klart, at hvis man foregøgler sig, at man når en situation, hvor man kan skabe et samfund helt uden narkomaner, så har man altså sat sit forventningsniveau så højt, at det aldrig nogen sinde kan indfries. Og det er vel det, der står tilbage, at både hr. Søren Pind og fru Karen Hækkerup har den vision, og den er flot at have, men hvis man tror, at der er nemme løsninger til at virkeliggøre den vision, så tror man altså galt. Og derfor bekræfter spørgetiden mig i, at det også på det her punkt er den helt rigtige kurs, regeringen følger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om et autorisationssystem for indvandrertolke.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Beslutningsforslaget peger på et reelt problem. Det er vanskeligt at skaffe kvalificerede indvandrertolke. Spørgsmålet er, om det forslag, vi har til behandling, vil forbedre situationen. Der er til dato uddannet 81 statsprøvede tolke i fem sprog, og dertil kommer de tolke, der efter en prøve er optaget på Rigspolitiets tolkeliste.

Regeringen er opmærksom på situationen og har gennem de seneste år taget forskellige initia-

tiver. Vi vil ikke indføre direkte autorisationssystem. Vi ønsker ikke mere offentlig regulering end højst nødvendig, og vi anser en gennemført uddannelse som tilstrækkeligt bevis på relevante kvalifikationer.

Blandt de initiativer, der er gennemført, vil jeg nævne en analyse af tolkeydelser foretaget af en arbejdsgruppe under Integrationsministeriet med deltagelse af Finansministeriet, Justitsministeriet og Undervisningsministeriet. Arbejdsgruppen pegede i sin rapport på nødvendigheden af at se nærmere på, hvad der skal til af mulige incitamenter for at gøre uddannelsen til statsprøvet tolk tiltrækkende for en større gruppe.

Rapporten blev offentliggjort i oktober 2004, og nogle af dens anbefalinger er allerede ført ud i livet. Det drejer sig f.eks. om indførelse af højere takster for uddannede tolke. Justitsministeriet udsendte allerede sidste år et cirkulære om vejledende retningslinjer for honorering af tolke inden for ministeriets område, og ifølge dette cirkulære ydes der en højere takst til uddannede tolke. Takstfastsættelse bør i sig selv føre til en bedre søgning til uddannelsen som statsprøvet tolk. Det kan så at sige nu bedre betale sig at tage en tolkeuddannelse.

Kl. 15.15

Regeringen planlægger i næste folketings-samling at fremsætte lovforslag om ændringer af retsplejeloven og udlændingeloven vedrørende tilvejebringelse af et sikkert retligt grundlag for administration af rigspolitiets tolkeoversigt og en række myndigheders anvendelse af tolke herfra.

Jeg kan nævne, at spørgsmål om rekruttering, honorering og indførelse af et obligatorisk introduktionskursus vil indgå i overvejelserne forud for fremsættelsen af forslaget. Forslaget vil kvalitets sikre tolkeydelserne og dermed imødekomme også forslagsstillernes ønske om kun at anvende uddannede tolke.

Vi er kommet langt i bestræbelserne for at tilrettelægge uddannelsen til statsprøvet tolk mere hensigtsmæssigt, sådan at flere får mulighed for at deltage i uddannelsen. Uddannelsen deles nu i fire moduler målrettet mod retslig eller sundhedsfaglig tolkning. Bekendtgørelsen er sendt til høring og vil være gældende fra august 2005, altså om et par måneder.

I lighed med den ændrede lønstruktur forventer jeg, at denne modulisering vil øge tilgangen til uddannelsen. Nu er den så at sige lettere at spise i nogle mindre bidder. Jeg vil gerne af-

vente virkningen af disse forbedringer, før jeg overvejer at etablere andre uddannelser.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at handelshøjskolerne er indstillet på at udbyde eksamen, så erfarne tolke kan gå op som privatister uden at have fulgt undervisningen og uden at skulle betale for andet end den aktuelle eksamen. På den måde kan de erfarne og kvalificerede tolke få dokumentation for deres kvalifikationer, og aftagere af deres ydelser kan få sikkerhed for kvalitetsniveauet. De skal altså vurderes på deres realkompetence.

Spørgsmålet om flaskehalsproblemer behøver vi nok ikke at undersøge. Der findes på nuværende tidspunkt 140 sprog eller dialekter repræsenteret på rigspolitiets tolkeliste. Alene dette tal fortæller, at flaskehalsproblemer vil blive permanente, hvis Folketinget vedtager det foreliggende beslutningsforslag med dets krav om udelukkende at benytte tolke med en særlig uddannelsesbaggrund. Det vil tage meget lang tid, før flaskehalsproblemerne afvikles, hvis det forslag bliver vedtaget.

Jeg vil gerne afslutte med at understrege, at området skal være præget af retssikkerhed og kvalitet, og derfor skal vi have veluddannede tolke. Regeringen arbejder på det. Det skal være attraktivt at uddanne sig til tolk, det bliver det også, man får højere løn, og der bliver let adgang til at bevise sine kvalifikationer. Så vil jeg i øvrigt opfordre til, at man i de relevante miljøer tilskynder potentielle tolke til at gennemføre uddannelsen som statsprøvet tolk.

Jeg vil gerne tage situationen op til fornyet overvejelse, hvis det viser sig, at søgningen til statsprøvet tolk ikke forbedres, men spørgsmålet om autorisation vil ikke indgå i mine overvejelser. Regeringen ønsker ikke mere offentlig regulering end højst nødvendigt. Derimod vil jeg godt overveje, om vi skal forsøge, at der bliver andre uddannelsesstilbud end de allerede kendte, hvis det viser sig nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Tak for redegørelsen. Jeg har fået nogle henvendelser med eksempler på, at offentlige institutioner har presset prisen på tolkning så meget ned, at det bliver et problem for de kvalificerede tolke at tolke til priser på 70-80 kr. Det er der eksempler på.

Har ministeren tænkt på nogle redskaber, sådan at man kan hindre, at konkurrencen bliver så stærk og arbejdet går til de mindre kvalifice-

rede tolke og måske til nogle, der, som nogle hævder, samtidig er på dagpenge eller kontanthjælp. For den gruppe kan det godt betale sig at få 70-80 kr. i timen. Hvad kan man gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, det kan især betale sig, hvis man gør det sort, men det håber jeg naturligvis ikke der er nogen der gør.

Jeg er helt sikker på, at man hverken i retssystemet eller i sundhedssystemet prøver at presse prisen så langt ned, at man får dårlige tolke, for det er jo det, der sker, når man presser prisen så voldsomt.

Jeg håber virkelig, at den nye tolkeuddannelse og den lønforhøjelse, der følger med, hvis man tager den nye tolkeuddannelse, vil føre til tilpas professionel stolthed, så man også vil sætte sig imod den form for lavpristolkning, der nævnes her.

Kl. 15.20

Men man kan jo aldrig vide, hvad der foregår i private virksomheder. Måske har de ikke et voldsomt vigtigt tolkebehov, så hvis de ikke kan få tolkningen billigt, vil de måske slet ikke have den. Det er jo svært at gå ud og regulere hele det marked. Det håber jeg spørgeren har forståelse for.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg har også forståelse for, at det er svært at regulere markedet. Det er jo et liberalt erhverv at være tolk, og det skal vi heller ikke lave om på. Men der er eksempler på – jeg kan videresende de mails, jeg har fået, til ministeren – offentlige institutioner, det er ikke så meget private virksomheder, men offentlige institutioner, som nogle hævder har presset priserne så meget ned, at det simpelt hen ikke kan være kvalificerede tolke, der siger ja til sådanne priser.

Kan ministeren opfordre de offentlige institutioner til ikke at presse priserne så meget ned, at det ender med, at det er ikkekvalificerede tolke, der tolker i vigtige sager? Det kan være socialforvaltninger, og det kan være noget lignende.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg skal opfordre til noget som helst, så bliver det, at man skaffer sig kvalificerede tolke, og hvis jeg skal pege på noget, så bliver det den nye tolkeuddannelse samt den nye mulighed for, at

dygtige tolke kan få anerkendt deres dygtighed ved at tage en eksamen på handelshøjskolerne. Det er forholdsvis billigt.

Jeg tror, det er vejen. Jeg er sådan set fuldstændig enig med spørgeren. Jeg er bare ikke sikker på, at henstillinger fra Folketingets talerstol eller fra undervisningsministeren løser problemet. Jeg mener, vi skal tage fat i, at tolknin-gen skal være kvalificeret. Det er det, der er det afgørende, og det med prisen vil så følge, for jeg tror ikke, at nogen kvalificeret tolk vil gå til den pris.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til undervisningsministeren. Første ordfører bliver fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Da ordføreren for Venstre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne læse hendes ordførrertale op:

I Venstre er vi enige i forslagsstillernes målsætning om at opnå en kvalificeret tolkning, men vejen til målet er vi ikke enige i. Ved at gennemføre dette forslag vil vi blot opnå et større flaskehalsproblem, end det er tilfældet i dag, og i øvrigt mener Venstre jo ikke, at en større statslig regulering altid giver et højere udbytte.

Der er allerede indført en klart motiverende faktor til, at tolke højner deres uddannelsesniveau, nemlig ved at give højere takster til uddannede tolke. Dette vil helt sikkert motivere flere til at få en statsprøvet tolkeuddannelse.

Desuden har ministeren lige bekræftet, at der i næste folketingssamling vil blive fremsat lovforslag om ændring af retsplejeloven og udlændingeloven for at tilvejebringe et sikkert retligt grundlag for administration af rigspolitiets tolkeoversigt og en række myndigheders anvendelse af tolke herfra.

Venstre afventer et initiativ, der vil sikre, at der udelukkende anvendes uddannede tolke til helt bestemte opgaver. Desuden er det helt i tråd med Venstres holdning, når det bliver muligt at aflægge en statskontrolleret eksamen, som kan dokumentere de kvalifikationer, tolkene har, frem for som Socialdemokratiet vil i deres forslag, at alle skal gennemgå et helt uddannelsesforløb, når det ikke er nødvendigt. Det vil være unødigt besværligt og omkostningskrævende. Hvis man har kvalifikationer i orden og kan bestå en eksamen på handelshøjskolerne, må det jo være nok til at dokumentere tolkenes kvalifikationer.

Derudover støtter Venstre, at handelshøjskolerne deler uddannelsen op i fire moduler målrettet mod retslig eller sundhedsfaglig tolkning. Det vil være med til at sikre en større faglighed i tolkningen, når tolkene kan specialisere sig. Så de intentioner, Socialdemokraterne har med deres beslutningsforslag, har Venstre fuld tillid til, at regeringen kan opnå blot med nogle lidt andre metoder, der er mere handlekraftige.

Venstre kan derfor ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 15.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og næste ordfører bliver hr. Troels Ravn fra Socialdemokratiet. Der var ingen spørgsmål til fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Troels Ravn (S):

Rundtom i Danmark har vi borgere, flygtninge/indvandrere, som ligger syge derhjemme, uden at de tør gå til læge, for det kræver en tolk, og mange af borgerne har ikke den fornødne tillid til tolkenes kvalifikationer. Derfor nærer mange flygtninge/indvandrere en velbegrundet frygt for, at de på grund af sproglig misforståelse mellem tolk og myndighed får forkerte piller, en forkert sprøjte, forkert behandling.

Rundtom i Danmark er der børn af flygtninge/indvandrere, som på grund af mangelen på uddannede tolke må fungere som tolke for deres forældre. Det giver børnene en u hensigtsmæssig voksenrolle, og det giver i de tilfælde, hvor forældrene har været udsat for forfølgelse og overgreb, børnene en traumatisk viden.

Rundtom i Danmark kritiserer dommerstanden kvaliteten af tolkebistanden i en lang række retssager. Således kan retsplejelovens § 149, stk. 1, der bestemmer, at afhøring af personer, der ikke mestrer dansk, så vidt muligt skal ske ved hjælp af tolk, sjældent opfyldes. Retssikkerheden er selvsagt dermed truet.

Med baggrund i denne række u hensigtsmæssige og uværdige sager omhandlende manglen på kvalitet i tolkebistand fremsætter Socialdemokraterne forslag til folketingsbeslutning om et autorisationssystem for indvandrer-tolke.

I forslaget opfordrer vi regeringen til inden udgangen af 2005 at indføre et autorisationssystem, som forpligter offentlige og halvoffentlige institutioner til at anvende tolke med certifikat fra en af de bekendtgørelsesbelagte tolkeuddannelser.

Dermed vil staten, amterne, regionerne, kommunerne, retsvæsenet og sundhedsvæsenet pålægges at anvende certificerede tolke. Der fastsættes en takst for tolkning, som afspejler tolkenes uddannelsesniveau. Der åbnes mulighed for, at uddannelsen til statsprøvet tolk kan tages på almindelige SU-berettigede vilkår. Der igangsættes en undersøgelse af, om der er behov for at modulopdele uddannelserne til statsautoriseret tolk og kræve forskellige minimumsniveauer.

Også set i et integrationsperspektiv, nemlig at Folketingets partier klart og tydeligt har erklæret sig handlingsvillige og handlingsduelige i arbejdet for at skabe langt bedre integrationsprocesser for flygtninge/indvandrere i Danmark, er det her forslag et godt forslag. Ord og hensigts-erklæring er ikke nok i politik. Der må konkret handling til.

Ud over at sikre tolkningen et højt sprogligt niveau vil den enkelte tolk få kendskab til tolketik, tolketeknik, dansk kultur og det danske retssystem.

Med håb om – på trods af hvad jeg har hørt indtil videre – at mine ordførerkolleger vil tage godt imod beslutningsforslaget, vil jeg afslutte mit indlæg.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Ravn. Næste ordfører bliver hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg må tilstå, at jeg er noget i tvivl om denne sag, ikke at jeg er i tvivl om den pålidelige og troværdige tolks nødvendighed. Her kan man næsten ikke stille kravet for højt.

Jeg tør sige, at den verserende retssag mod en dansk afhøringsofficer, som i Iraks omtumlede ørkenforhold afhørte mistænkelige irakere, men blev anklaget af tolke, om hvis kvalitet, loyalitet og hele niveau man med god grund kan have sine stærke tvivl, bidrager til at understrege den pålidelige tolknings nødvendighed.

Men hermed være ikke sagt, at det fremsatte beslutningsforslag bør følges.

Jeg får lyst til en fortælling eller en skitse, hvis udgangspunkt er den i april 2003 udgivne rapport om tolkebistand i retssager, og hvor rapportens krav om kvalificeret tolkning i retssager tages til følge.

Naturligvis skal en dommer kunne vide sig sikker på, at indlæg og vidneudsagn i retssagen

er til at stole på. Om kravet til tolkning i retssager er der i sig selv ingen tvivl.

Men lad os forestille os et lille land. Det har en høj og smuk retskultur og lægger vægt på at hævde den. Så sker det, at der foregår drastiske forandringer i verden udenom, og på grund af en yderst letsindig og ubetænksom lovgivning bliver det lille land oversvømmet af flygtninge og fremmede fra hele verden og især fra den del af verden, der ligger længst væk og er mest fremmed.

Kl. 15.30

Disse fremmede er et kraftigt islæt i kriminalstatistikken. De står igen og igen for en dommer, men deres sprog er så fremmed, ofte arabisk og afrikansk, at dommeren ikke kan forstå dem og ikke kan finde tolke til at oversætte for sig, fordi disse sjældne sprog ikke er genstand for undervisning på universitet og sprogskole.

På den anden side er retssystemet i dette land hele tiden forfulgt og plaget af en europæisk menneskerettighedskonvention, som uafslædig foreholder det lille land, at det skal leve op til de mest drakoniske og absolutte idealer om retfærdighed og uvildighed. I retsplejelovens § 149 fastslås det, at retsproget er dansk, men i den foreliggende vanskelige situation med utallige retssager med arabiske og afrikanske personer føler dommerstanden sig under pres fra den selvhøjtidelige, fingerpegende europæiske menneskerettighedskonvention, og som en form for selvbeskyttelse skriver Domstolsstyrelsen sin rapport om tolkebistand i retssager.

Her holdes idealet frem, den perfekte, uangribelige tolkning også i disse fremmede, fjerne sprog, som det lille land af gode grunde ikke har ret mange tolke i, men i rapporten er den ideelle tilstand skildret.

Så er der en opposition i Folketingssalen, som kan gribe den fine rapport og lave et beslutningsforslag ud fra den, og som med stor sikkerhed og selvretfærdighed kan kræve ideelle tilstande i det lille land vedrørende et autorisationssystem for indvandrer-tolke og kræve en lang række ændringer opfyldt for at være på den rigtige side af retfærdigheden.

Vist er det ædelt og ideelt, vist kan man i retssikkerhedens navn nikke ja til det hele, men det kommer altså alt sammen af en urimelig og bagvendt situation i det lille land, der er blevet oversvømmet af fremmede fra de fjerneste kyster og i et antal, som er helt uforholdsmæssig stort.

Det lille lands rammer er for så vidt blevet sprængte. Det lille land har fået påtvunget en situation, som er urimelig, fordi det lille land naturligvis ikke er og ikke kan være indstillet på at føre arabiske og afrikanske retssager.

Jamen vi må gøre noget, siger oppositionen dramatisk. Vist må vi gøre noget, men spørgsmålet er jo, hvad vi skal gøre. Er dette fine og krævende beslutningsforslag om store, nye, dyre uddannelser med hertil hørende udgifter og systemer det rette? Skal en ekstraordinær situation føre til så store og ekstraordinære beslutninger? Det er vi ikke sikre på.

Vi kan godt se problemet, men ser det altså især i den urimelige situation, som et lille land er blevet bragt i. Vi vil imidlertid ikke uden videre sige ja til et paradeforslag fra en opposition, der kører på frihjul. Vi vil kigge nærmere på forholdene nøgternt og skeptisk og se, om der ikke findes andre, mere beskedne måder at løse problemet på.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu skal man selvfølgelig være opmærksom på, hvordan det er, man spørger hr. Søren Krarup, men først kunne jeg lige tænke mig at spørge: Med hensyn til afrikansk sprog, hvad er det for et sprog, hr. Søren Krarup tænker på? Det er jo et helt kontinent, vi taler om, med rigtig, rigtig mange forskellige sprog. Jeg tror ikke, der findes tolke, der er uddannet i afrikansk – ikke mig bekendt i hvert fald.

Men jeg vil egentlig også godt spørge til noget andet. Hr. Søren Krarup siger, at der er kommet mange fremmede til Danmark, men i samme åndedrag siger hr. Søren Krarup, at det er svært at finde tolke i Danmark, fordi det er et lille land, som ligesom ikke har særlig mange fremmede. De to ting hænger jo ikke sammen, for hvis der er så mange fremmede i Danmark, der taler mange af de her fremmede sprog, burde det vel også være let nok at finde tolke, altså personer, der er i stand til at tolke; især når nu hr. Søren Krarup i andre anledninger fortæller om de mange fra de selv samme fremmede lande, der har fået statsborgerskab. Så man kan sige, at vi sådan set har en hel del, der har bestået de danskprøver, som regeringen og andre synes er nødvendige for at kunne tilegne sig sproget, og samtidig har et andet sprog med sig. Er det ikke oplagte muligheder for netop at kunne have relevante tolke?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu har jeg jo lært, at jeg skal tiltale hr. Kamal Qureshi i kærlighed og med den største omhu, så det vil jeg selvfølgelig gøre.

Men jeg vil med hensyn til spørgsmålet om afrikanske sprog sige, at det stort set er et citat fra denne rapport om tolkebistand i retssager, hvor det netop er sprog som arabisk og afrikansk, der nævnes. Mit kendskab til afrikanske forhold er begrænset, men det er sikkert rigtigt, at der findes flere afrikanske sprog. Men det er altså i forhold til dansk alt sammen ét, fordi det alt sammen er noget, der kræver tolkebistand.

Så spørger hr. Kamal Qureshi om fremmede, der er kommet i så store tal, at de ikke selv kan levere tolkebistanden; sådan hørte jeg det. Det er jo også det, der sker, det er det, der klages over, og derfor er det, man i dette beslutningsforslag kræver autoriserede tolke. Det er fuldstændig rigtigt, at hvis de fremmede selv kunne være tolke, kunne problemet løses. Men der er altså åbenbart det problem, at det ikke er tilstrækkeligt i en retssag, og det forstår jeg godt. Der skal tolkene naturligvis virkelig være pålidelige, og det kan man ikke altid forudsætte at en indvandrer eventuelt med familierelationer er. Så det er altså baggrunden for, at der stilles det spørgsmål og fremsættes det beslutningsforslag om oprettelse af et særligt autorisationssystem for indvandrer-tolke.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kvitterer for hr. Søren Krarups anstrengelser for at tiltale mig med omhu og kærlighed. Det vil jeg anstrenge mig for at gøre på tilsvarende vis.

Så vil jeg spørge hr. Søren Krarup, om ikke hr. Søren Krarup kan se, at selv om Danmark er et lille land, snakker mange andre netop om Danmark som det lille land med stor indflydelse, og set i det lys er der også mange fra erhvervslivet, fra industrien og virksomheder, som også efterlyser ikke bare personer, der taler et sprog, men personer, der taler et sprog på et sådant niveau, at det også har de forskellige niveauer og kvaliteter i sig, som man ikke nødvendigvis har bare ved at tale sproget.

Hr. Søren Krarup ved selvfølgelig godt, at det med hensyn til mange af dem, der bare taler dansk, ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt bare

at kunne tale dansk for at kunne tale dansk med de mange nuancer, der nu kan være nødvendige i forbindelse med sundhedssystemet, retssystemet eller erhvervslivet.

Kan hr. Søren Krarup ikke se, at uddannelsen af tolke – ikke nødvendigvis på den her måde, men i det hele taget – kan være gavnlige for Danmark, også i forbindelse med Danmarks muligheder for at komme ind på eksportmarkederne?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg gentager, at jeg taler i stor værdighed, men jeg vil sige, at man ikke skal tro alt for godt om ord, for de kan dække over et indhold, man ikke kender.

Jeg vil med hensyn til det saglige spørgsmål sige, at jeg naturligvis synes, at oprettelse af en særlig tolkeinstitution eller et autorisationssystem, hvis det gavner dansk eksport i de områder, kan være meget rimeligt, for det er klart, at det alt sammen skal bedømmes under, jeg er lige ved at sige den praktiske fordels synsvinkel.

Men årsagen til, at vi ikke vil sige ja til dette beslutningsforslag, er, at vi altså synes, at sagen blæses alt for meget op, hvor den jo er fremkaldt af et aktuelt problem i landet, og derfor synes vi altså ikke, at oppositionens soloridt på frihjul er noget, vi vil støtte. Jeg kan godt se problemet, det skal ganske givet løses, men det skal løses på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Et øjeblik kom jeg til at tro, at denne sag handlede om indvandring, men det er en sag, der handler om tolke og tolkeuddannelse for at få kvalificerede folk til at formidle nogle vigtige budskaber. For når man taler med sygeplejersker, læger, psykologer og pædagoger, hører man, at mange af dem er frustrerede over, at de ikke kan formidle deres budskaber. Det er spild af tid, spild af ressourcer. Det jeg ved om Dansk Folkeparti, er, at partiet går meget op i, at folk skal have uddannelse, at folk, inden de begynder at arbejde med noget, skal have noget at have det i, altså en uddannelse eller i hvert fald dokumentation for, at de kan arbejde som tolk.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvorfor siger man, at de, der tolker fra spansk til dansk, fra tysk til dansk, skal have en uddannelse, skal være translatorer, men at det ikke er gældende, når det handler om indvandrersprog?

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Vi siger jo ikke nødvendigvis, at folk ikke skal have det med hensyn til indvandrersprog. Vi siger bare, at de ikke har det, fordi det har været sådan i dette land, der ligger i Europa, at det har været europæiske sprog, der er blevet undervist i. Derfor er der tolke i spansk og italiensk, og derfor er der ikke tolke i arabisk og afrikansk. Jeg vil da give hr. Naser Khader ret i, at problemet selvfølgelig skal løses. Jeg er blot ikke enig i Socialdemokratiets paradedforslag med disse store udgifter og det store system. Men selvfølgelig er det et problem, og jeg forstår til fulde, at dommerne gør opmærksom på, at en retssag kræver pålidelig tolkning.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg er fuldstændig enig i, at problemet skal løses. Nu kommer Socialdemokraterne med et beslutningsforslag. Dansk Folkeparti siger nej, men har partiet et alternativ? Hvordan løser vi problemet? Det er det ene.

Det andet er så et nysgerrigt spørgsmål, der handler om at formidle budskaber. Når man går ind på Dansk Folkepartis hjemmeside, kan man faktisk få partiets politik på forskellige sprog, arabisk, tyrkisk og pakistansk. Det tyder også på, at partiet går meget op i, at dets budskaber bliver formidlet ordentligt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg takker hr. Naser Khader. Det vidner kun om Dansk Folkepartis utrolig fremskridtsvenlige og positive holdning til alt fremmed, men jeg vil ikke stille det samme krav til den danske stat i en situation, hvor det altså ikke helt har været muligt, men jeg vil på den anden side give hr. Naser Khader fuldstændig ret i, at problemet skal løses.

Vi taler naturligvis med regeringen i ny og næ, for vi har en vis andel i dens eksistens, og jeg henholder mig til, at vi altså af regeringen har fået at vide, at det netop er noget, den vil fremkomme med et forslag til. Vi vil hellere se på regeringens forslag, end vi vil sige ja til Socialdemokratiets.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at jeg i hr. Søren Krarups ordførertale hørte en nærmest rørstrømsk historie, en mod-

sætning til, hvad vi ellers plejer at høre fra Dansk Folkepartis side, når vi snakker om den situation, vi står i i dag, altså at vi nu står over for forbedrede muligheder for integration i Danmark.

Der må jeg så sige, at hvis det er rigtigt, så er det her jo ikke bare et forslag om retsvæsenet, så er det også et forslag, som går ud på at forbedre mulighederne for, at mennesker kan snakke sammen i de sammenhænge, hvor integration foregår, som f.eks. daginstitutioner og i forbindelse med tillid til sundhedsvæsenet, skole-hjem-samarbejdet osv.

Det er der, hvor det kan være nødvendigt at tolke, og hvor der er mulighed for, at tolke, hvis de ellers nyder tillid fra begge sider, kan være fremmede for, at folk kan kommunikere med hinanden. Det vil jeg bare have hr. Søren Krarup til at bekræfte i stedet for at afvise det med, at det hele er et problem, som vi kan ikke løse på grund af de mange fremmedsprogede, der findes i det her land.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der er hr. Jørgen Arbo-Bæhr inde i et spor, som ikke er det, vi skal være i. Det her handler om retssager. Dette handler om tolkebistand i retssager, og det vil sige, at det er et spørgsmål om at have pålidelig tolkning ved domstolene. Hvad angår det andet med integration, er det fuldstændig rigtigt, at de, der får lov til at være her og skal integreres, selvfølgelig skal lære dansk. Det er indlysende. Hvis de ikke kan og vil lære dansk, skal de ikke være her. Men det er et andet problem. Det her handler om retssager. Her må man naturligvis stille krav om en pålidelig og troværdig tolkning, og det er det problem, som vi vil se på sammen med regeringen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver nødt til at beklage, at jeg ikke tror, at hr. Søren Krarup har læst forslaget. Der står f.eks. som punkt 1 i forslaget, at staten, amterne, kommunerne, retsvæsenet – det er ét element – og sundhedsvæsenet pålægges at anvende certificerede tolke osv. osv.

Det er altså et bredere forslag end et forslag om tolkning i retssager, og det er vigtigt i sådan nogle situationer, at folk rent faktisk forstår hinanden. Det er derfor, jeg bare beder hr. Søren Krarup om at svare på, om han ikke mener, at det er vigtigt, at f.eks. skole-hjem-samarbejdet

fungerer, også når der er brug for tolke, og at der er tillid til, at alle de her systemer fungerer. For det er ikke kun retsvæsenet og retssager, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er klart, at integration forudsætter, at de fremmede lærer dansk. Det er et ufravigeligt krav, og det er det, som hele integrationspolitikken går ud på at kræve. Men jeg må gøre hr. Jørgen Arbo-Bæhr opmærksom på, at det beslutningsforslag, vi sidder med her, er mere eller mindre afskrevet fra denne rapport om tolkebistand i retssager. Så det vil sige, at spørgsmålet i dag er om retssager, ikke om integration.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Nu kunne jeg næsten forledes til at nyde hr. Søren Krarups indlæg, det var sådan lyrisk, poetisk, ja, næsten eventyragtigt, hvis ikke det var, at det dækkede over en skarp sarkasme og mundede ud i ord om, at forslaget er et paradeforslag fra en opposition, der kører på frihjul.

Er det ikke nødvendigt netop at agere, handle og påtage sig et ansvar, som Socialdemokraterne med sit forslag her tager, når det handler om retssikkerhed, når det handler om manglende kvalitet i tolkningen i eksempelvis retssager? Er det så ikke nødvendigt for Folketingets partier at handle og fremsætte forslag, som kan gøre op med denne mangel på kvalitet?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil først takke for rosen for det poetiske, det sætter jeg stor pris på, det er også noget, jeg bestræber mig på, og jeg er jo meget nedtrykt over, at de poetiske ord ofte bliver udlagt forkert.

Men jeg vil sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Troels Ravn i, at det er et problem, der skal løses. Det, vi kun er uenige om, er den måde, det er blevet løst på her. Her er det, at jeg siger, at man har kørt på frihjul, for man har, mener jeg, mere eller mindre skrevet af fra denne meget idealistiske rapport om tolkebistand i retssager.

Jeg mener, at man må forholde sig anderledes nøgternt og skeptisk til noget, der jo altså er blevet en del af retsvæsenets problem på grund af en indvandrerpolitik, som er en national ulykke. Jeg mener ikke, at vi skal springe med på alle

disse idealistiske forslag, som er fremlagt i denne rapport. Det mener jeg at Socialdemokratiet har gjort, og jeg er ikke enig med dem.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Vil hr. Søren Krarup ikke forsøge at give mit blot ét konkret eksempel på, hvordan Dansk Folkeparti vil vise sig både handlingsorienteret, handlingsduelig, handlingsvenlig i forhold til at være med til at løse de her problemer med manglende kvalitet i tolkningsbistanden? Bare ét eksempel!

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu siger det sig selv, at når jeg siger, at vi skal til at beskæftige os med det, vil jeg have vanskeligt ved at komme med de færdige forslag.

Det er da klart, at det, det drejer sig om, er, at der skal være en form for uddannelse, men spørgsmålet er, på hvilket niveau det skal være, om det skal være sådan, som det er foreslået i rapporten her. Men det er da klart, at der skal stilles krav om en uddannelse, og at de, der altså er uddannede som tolke, skal have et fagligt niveau, sådan at dommerne og domstolene kan være tjent med det.

Det er som sagt det, vi må kigge på sammen med regeringen, og jeg vil derfor ikke kunne udstede færdige opskrifter på det nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Søren Krarup som ordfører.

Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti forstår vi sådan set godt, at Socialdemokraterne har fremsat dette forslag, for vi synes også, det er uholdbart, at børn skal tolke for deres forældre, for det kan gå gruelig galt. Forældrene får f.eks. aldrig sandheden at vide om problemerne i folkeskolen, fordi barnet selv eller en bror eller en søster har stået for tolkningen. Endnu værre er det, at børn skal tolke i sundhedsvæsenet og dermed overhøre intime detaljer om forældrenes psyke, følelsesliv og fysiske tilstand. Det er noget, kommunerne og amterne bør være sig bevidste og mere kritiske over for. Samtidig er det vigtigt i retssager og ved andre afhøringer, at tolkningen er korrekt, så vi undgår misforståelser og dermed forkerte afgørelser.

Derfor synes vi også, det er godt, at regeringen tog initiativ til en tværministeriel arbejds-

gruppe, der i oktober 2004 udsendte en rapport. Nogle af anbefalingerne er fulgt op, og regeringen planlægger at fremsætte et lovforslag, der skal tilvejebringe et sikkert retligt grundlag for administrationen af rigspolitiets tolkeoversigt og andre myndigheders anvendelse af tolke. Desuden arbejder regeringen på at gøre uddannelsen som statsprøvet tolk mere hensigtsmæssig, så flere kan tage uddannelsen.

Vi Konservative synes derfor, at de initiativer, regeringen har taget, arbejder effektivt hen imod det mål, Socialdemokraterne har, nemlig mere kvalitet i tolkningen.

Kl. 15.50

Vi er bange for, at en autorisationsordning vil skabe flaskehalse og dermed lade folk vente urimelig længe på at få en sag behandlet. Desuden mener vi heller ikke, at man skal gøre reglerne så snævre, at dygtige tosprogede ikke kan bruges som tolke.

Vi kan altså ikke støtte Socialdemokraternes forslag, men vi er enige i sigtet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Henriette Kjær.

Næste ordfører bliver hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Det er en vigtig problemstilling, Socialdemokraterne rejser. For 1½ år siden havde vi en god debat, og vi fremsatte også fra Det Radikale Venstres side et forslag, der var delt op i to dele. Den ene del var at teste alle de tolke, der arbejder som tolke i dag, og den anden del var at lave en uddannelse lig døvetolkeuddannelsen.

Her 1½ år efter debatten er tolkemarkedet stadig væk et gråt marked kendetegnet ved uklare og blandede kvalifikationer og manglende gennemsigthed i forhold til tolkenes kvalifikationer. De fleste, der tolker i dag, har ingen uddannelse. Markedet er også kendetegnet ved meget lave priser, lav prioritering, ingen efteruddannelser, og det er en branche, hvor man ikke bliver hængende.

Som følge heraf begås der mange fejl, enten fordi tolkene er partiske eller ikke er kvalificerede, og fejlene får nogle gange katastrofale følger. Korrekt tolkning af høj kvalitet er vigtig for institutionerne, for det sparer mange professionelle for tid, men det er det også for borgerne og deres retssikkerhed.

I dag stilles der ikke nogen formelle krav til de tolke, der anvendes af offentlige institutioner. Tolkebistanden hos de statslige udlændinge-

myndigheder, amterne, kommunerne, retsvæsenet og sundhedsvæsenet er derfor af meget svingende kvalitet.

Der eksisterer allerede i dag en translætørdannelse på handelshøjskolerne i Århus og København, men den har ikke ret mange ansøgere. Det er der mange årsager til. Vigtigst og ikke mindst er, at retsvæsenet, sundhedsvæsenet, staten, amterne, kommunerne, organisationer m.v. anvender tolke uden at kræve dokumentation for deres kvalifikationer. Der er altså intet incitament til at tage en kompetencegivende uddannelse.

Med hensyn til Socialdemokraternes forslag er vi i udgangspunkt sympatisk indstillet. Principielt kan en autorisation af indvandrertolke være en god idé. En egentlig autorisationsordning kan imidlertid være lidt for tungt et instrument. Men vi skal ikke skændes om ord. Der er behov for en kontrolleret registrering af tolke, der lever op til relevante kvalifikationskrav i forhold til de opgaver, som de løser på det sociale område, på sundhedsområdet og i retssystemet.

En test og et registreringssystem i samarbejde mellem handelshøjskolerne, de faglige organisationer og Brancheforeningen for Tolkebureauer kan tjene det formål, der ligger bag forslaget om autorisation.

Det er også godt, hvis vi kan få SU-berettigede tolkeuddannelser på indvandrersprogene, men de mange eksisterende tolke, der er kvalificeret gennem mange års virke, skal selvfølgelig have mulighed for at opnå en rimelig betaling ved at lade sig teste og registrere. Det kan ske ved et fælles anerkendt testinstitut etableret i samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og branchen.

Det er samtidig vigtigt, at der afsættes midler til efteruddannelse af tolke med henblik på at bestå testene og kurserne. Disse kurser må afpasses i tid og omfang efter tolkenes behov og kvalifikationer. Her kan vi ikke vente på langvarige uddannelser.

Vi er enige i, at der vil være overgangsproblemer, og de må løses. Det er desværre nødvendigt at anerkende, at der altid vil være et behov for at rekruttere tolke, som endnu ikke er testet tilfredsstillende. Der er mere end hundrede sprog i omløb i det daglige arbejde. En anerkendt prisdifferentiering mellem testede og registrerede tolke og andre kan tjene formålet.

Offentlige institutioner presser i dag priserne på tolkning ned i et leje, hvor de kvalificerede tolke ikke længere kan være med, fordi de kun

har råd til at tolke, hvis de samtidig er på dagpenge og kontanthjælp, så de får betalt transporttid og spildtid via offentlige kasser. Det modarbejder leverancen af kvalificerede tolkning.

Kl. 15.55

Rigspolitiets tolkeliste kan ikke fungere som rekrutteringsgrundlag for tolke. Der er brug for at etablere et nyt registreringsystem fra grunden. Derfor foreslår vi fra Det Radikale Venstres side: 1) At der etableres et anerkendt test- og registreringsystem for indvandretolke. 2) At staten, amterne og kommunerne forpligtes til i så vid udstrækning som muligt at anvende testede og registrerede tolke til priser, der gør det muligt at fungere som tolk og have en tolkevirksomhed på rimelige markedsvilkår. 3) At der afsættes midler til efteruddannelse af tolke med henblik på så hurtigt som muligt at få hævet tolkenes kvalifikationer til et rimeligt niveau, altså testniveauet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Flere af ordførerne har anført nødvendigheden af at have en kvalificeret tolk til stede. Personligt har jeg ikke forfærdelig mange erfaringer med retsvæsenet, men jeg ved i hvert fald fra sundhedsvæsenet, at mange af de fejl, der bliver begået, sker, fordi man bruger familiemedlemmer, børn eller andre tæt relaterede som tolke, og at det nogle gange får uheldige konsekvenser, fordi der ikke er en fagligt kvalificeret tolk til stede. Så nødvendigheden af at have en fagligt kvalificeret tolk er vigtigt, og det er vigtigt, at tolknin-gen foregår ordentligt.

Et af de problemer, som hr. Naser Khader nævnte, nemlig det, at man ikke er i stand til bare at bruge de allerede eksisterende uddannelser til at optage tolke på, handler måske i højere grad om, at der i dag ikke er tilstrækkeligt med midler til rådighed for kommunerne, for sygehusene og for andre, der har brug for tolke, så de meget hurtigt løber tør for de midler, de har, og derfor ikke bruger tolke, fordi der simpelt hen ikke er penge til det, men klarer sig med de pårørende, eller hvis der nu er nogle personer i nærheden, der lige kan det sprog, som patienten kan tale.

Derfor er det spørgsmålet, om det ikke netop handler om, som også hr. Naser Khader anførte,

at skaffe nogle rimelige arbejdsvilkår for tolkene, så det at være tolk bliver et attraktivt erhverv. Det skal ikke nødvendigvis være noget, man skal kunne leve fuldt ud af, men i hvert fald være noget, som er fordelagtigt nok til, at folk vil uddanne sig i faget. Det er måske der, problemet ligger, at der i dag ikke er løn- og arbejdsforhold, der er så attraktive, der er så tiltrækkende, at folk ønsker at uddanne sig til tolke.

Ministeren var inde på, at der allerede på nuværende tidspunkt tit er problemer med at skaffe tolkning inden for nogle af sprogområderne, og det problem bliver ikke mindre af, at man kræver, at offentlige myndigheder udelukkende bruger autoriserede tolke, tværtimod vil det gøre problemet endnu større.

Så selv om SF støtter en opkvalificering af tolkene, ser vi nok det her problem som et større problem, et mere komplekst problem, som indeholder flere facetter, bl.a. den facet, der handler om: Er der tilstrækkelige midler til rådighed for offentlige myndigheder, der har brug for tolke, så de rent faktisk kan rekvirere tolke og betale de penge, som tolkene koster? Bliver tolkebi-standen lønnet svarende til den arbejdsindsats, der ligger i det, så det er attraktivt for folk at uddanne sig og arbejde som tolke?

Så er der selvfølgelig den facet, der handler om en eller anden form for eksamen eller en autorisation. De andre facetter skal man også se i forhold til at prøve at løse de problemer, der er inden for tolkning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Kamal Qureshi. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når man ser ude i virkeligheden, ser man jo et Danmark, som er ved at udvikle sig i retning af et multikulturelt, et multietnisk samfund. I storbyerne fungerer mange forskellige kulturer, religioner og sprog sammen, og det rejser selvfølgelig en lang række problemer og udfordringer.

Kl. 16.00

En udfordring er at sikre, at vi kan forstå hinanden. I mange møder i dagligdagen, i daginstitutionen, på hospitalet, i skolen osv., er det vigtigt, at vi umiddelbart kan forstå hinanden. Derfor er tolkning vigtigt, og derfor er det vigtigt, at der er kvalificerede og uddannede tolke til rådighed for at sikre, at vi forstår hinanden i de møder.

Det beslutningsforslag, vi her har på dagsordenen, tager fat på det problem og vil forbedre kvaliteten af tolkningen ikke mindst i mødet mellem det enkelte menneske og de offentlige institutioner. Der skal indføres et autorisations-system, som forpligter offentlige og halvoffentlige myndigheder til at bruge tolke med certifikat. Desuden skal tolkeuddannelsen omlægges til at være almindelig SU-berettiget uddannelse, og der skal laves en løntakst, der afspejler uddannelsesniveaet, bl.a. for at gøre det mere attraktivt og få folk til at uddanne sig.

Jeg vil sige, at det specielt måske er fornuftigt at pålægge offentlige og halvoffentlige myndigheder at bruge tolke med certifikat. Samtidig er det fornuftigt at indrette en prispolitik, hvor kvaliteten af ydelsen af tolkningen er i centrum, hvor det altså bedre kan betale sig for myndighederne at få en uddannet tolk end den måske økonomisk billigste.

Når ministeren i sit indlæg afviste en egentlig autorisationsordning på baggrund af ikke at ønske mere offentlig kontrol, må jeg sige, at vi jo på en lang række områder ser autorisationsordninger. Elinstallationer skal udføres og godkendes af en autoriseret elektriker, kloakmestre skal være autoriserede. Der er i det hele taget en lang række områder, hvor man kan sige, at det er vigtigt, at det, der bliver lavet, bliver lavet godt og rigtigt, at det følger alle forskrifter, så vi ikke risikerer, at det fører til problemer for slet ikke at sige til katastrofer.

Så må man sige, at det her område, hvor det handler om, at mennesker skal forstå hinanden, at mennesker, som skal i kontakt med offentlige myndigheder, kan være sikre på, at de bliver behandlet på baggrund af, at folk forstår hinanden, nok også er et af de områder, hvor jeg i hvert fald mener, at vi bør være sikre på, at det foregår efter forskrifterne, at det, der foregår, er rigtigt, så folk rent faktisk forstår hinanden og har tillid til systemet.

Derfor mener jeg, at autorisation i det her tilfælde faktisk er vigtigt. Det er vigtigt, for at tolkningen og tolkene kan blive bedre, det er vigtigt af hensyn til retssikkerheden, og det er vigtigt af hensyn til det møde, der finder sted mellem myndigheder og mennesker. Derfor støtter vi forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste er hr. Troels Ravn som ordfører for forslagsstillerne.

Troels Ravn (S):

Jeg må konstatere, at den borgerlige del af Folketinget nok kan være enig i sigtet, men ikke vil være med til at støtte forslaget om et autorisationssystem for indvandrer-tolke. Jeg må også konstatere, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative endnu en gang har svært ved at følge egne ord op med konkret handling, for også de borgerlige vil jo have kvalitet i tolkenes arbejde, som debatten her også har vist, og de ser også de u hensigtsmæssige og uværdige sider ved, at børn og dårligt kvalificerede tolke har deres virke inden for eksempelvis sundhedsområdet og retsområdet. Men på trods af denne enighed vil de borgerlige partier ikke være med til forslaget.

Man ønsker ikke, som undervisningsministeren udtrykte det i sit indlæg, offentlig regulering på området. I stedet ønsker Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative at afvente virkningen af den indsats, regeringen har sat i gang på grundlag af den tværministerielle rapport fra 2004. Det er synd og skam, for som det også påpeges rundt om i landets kommuner, er der brug for et autorisationssystem for tolkearbejdet.

Jeg vil afslutte mit sidste indlæg her med at opfordre til, at vi på trods af denne uenighed, som debatten her har vist, under udvalgsarbejdet fortsat vil arbejde for, at vi finder en god, ordentlig løsning på spørgsmålet om tolkning.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trægtet jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om integration i folkeskolen.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen er ganske enig i, at vi skal bidrage til at sikre, at de tosprogede får den bedst mulige undervisning, og erfaringen viser, at de bedst lærer dansk, hvis de også omgås danske børn. Derfor kan der være god grund til at sikre en større spredning af de børn, som har sprogvan- skeligheder. Jeg siger det udtrykkeligt på den måde, for vi skal jo ikke anlægge etniske kriterier, men vi må godt anlægge pædagogiske krite- rier.

Derfor har regeringen fremsat lovforslag nr. L 135 om styrket undervisning i dansk som andetsprog, som giver, hvis det bliver vedtaget, kommunerne mulighed for at indskrive tospro- gede elever med sprogstøttebehov på skoler, hvor man bedst kan imødekomme deres behov. Det er den såkaldte Albertslundmodel. Derved kan kommunerne modvirke, at der ved koncen- tration af tosprogede elever med sprogstøttebe- hov kan skabes miljøer, som hæmmer tilegnel- sen af dansk.

Jeg vil også gerne fremhæve, at regeringen som led i strategien fra sidste år mod ghettoise- ring besluttede at iværksætte projektet »Dette virker på vores skole«. Der er afsat knap 6 mio. kr. til projektet, som omfatter flere initiativer. Der vil blive iværksat en indsamling og formid- ling af gode resultater fra skoler med mange to- sprogede. Der er faktisk skoler, der opnår for- bløffende resultater i betragtning af opgavens sværhed, så vi vil gerne udbrede bedste praksis.

Der vil blive igangsat et udviklingsarbejde til- knyttet forskere for at styrke andetsprogs-pæda- gogikken, og en styrkelse af forældreansvaret er også et led i strategien.

Forslagsstillerne foreslår, at der sættes et mål for det maksimale antal tosprogede på den en- kelte skole. Det har jeg også hørt at Det Radikale Venstre har foreslået. Man klør sig lidt i nakken i de kommuner, hvor gennemsnittet af tosproge-

de er på 30 pct. og derover, for så er det jo ikke så let at fastholde et maksimum på 25 pct., men sådan er der jo visse ting, som er løbet helt ud af kontrol. Det er jo sagen. Derfor er det ikke så let at sige til Københavns Kommune, til Høje-Taa- strup og til Ishøj, at de kun må have 25 pct. to- sprogede i deres klasser. Det er svært, når gen- nemsnittet er 30 pct.

Hvad angår ønsket om yderligere skoletilbud for at støtte integrationen, er jeg naturligvis åben over for forsøg, hvor kommuner ønsker at give den optimale undervisning ved en længere sko- ledag. Der er i øjeblikket meget fredssommelige og konstruktive drøftelser mellem ministeriet og Odense Kommune og Høje-Taastrup Kommune, som med respekt for loven nu kan finde en måde, hvorpå de kan realisere formålet med deres tanker om en heldagsskole, men vel at mærke uden at skolefritidsordningen bliver obligato- risk. Det vil nemlig kræve lovændring, og det vil regeringen ikke foreslå.

Forslaget går endvidere ud på, at kommuner- ne skal have økonomi til at oprette magnetskoler og sænke klassekvotienterne i områder med mange tosprogede. Det kan være fint, og det praktiseres allerede nogle steder. Men det er ikke nødvendigvis sådan, at flere penge giver bedre skoler. I dag findes der skoler med særlige tilbud, som ikke er dyrere end andre skoler. Så det er ikke nødvendigvis pengene, der gør det, selv om flere penge selvfølgelig altid er rare at have.

Kl. 16.10

I forhold til kommunerne mener jeg ikke, at regeringen bør motivere til udnyttelse af be- stemte redskaber. Kommunerne bør have red- skaberne til håndtering af integrationsproblema- tikken, og de bør have mulighed for anvende dem på en måde, der passer til de lokale for- hold.

Allerede i dag har kommunerne mulighed for at indrette skoledistrikterne sådan, som det er mest hensigtsmæssigt. De kan tildele pædago- giske fripladser i skolefritidsordningerne af inte- grationsmæssige hensyn osv. Det samme gælder efteruddannelse af lærere, som også er et kom- munalt anliggende, og kommunerne har også her et ansvar for at vise, at de tager integration alvorligt ved at sætte de nødvendige midler af til formålet.

Regeringen lægger op til i ghettoiseringspro- grammet, at den samlede indsats for efterud- dannelse målrettes i forhold til de aktuelle be- hov.